

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 78.487/16
van 15 december 2025

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 juni 2009 houdende de organisatie van de arbeidsbemiddeling en de beroepsopleiding, wat betreft de hervorming van IBO’

Op 14 november 2025 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Onderwijs, Justitie en Werk verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 juni 2009 houdende de organisatie van de arbeidsbemiddeling en de beroepsopleiding, wat betreft de hervorming van IBO’.

Het ontwerp is door de zestiende kamer onderzocht op 4 december 2025. De kamer was samengesteld uit Wouter PAS, wnd. kamervoorzitter, Toon MOONEN en Annelies D’ESPALLIER, staatsraden, Jan VELAERS en Johan PUT, assessoren, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Laurens LAVRYSEN, adjunct-auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 15 december 2025.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Het voor advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering wijzigt de regeling inzake de individuele beroepsopleiding (hierna: IBO) in het besluit van de Vlaamse Regering van 5 juni 2009 ‘houdende de organisatie van de arbeidsbemiddeling en de beroepsopleiding’. De wijzigingen betreffen onder andere definities (artikel 2 van het ontwerp), de voorwaarden voor de IBO-cursist en de IBO-werkgever (artikelen 3 en 4), de beslissing tot het opstarten van een IBO (artikel 5), de IBO-overeenkomst en de duur ervan (artikelen 6 en 7), de IBO-premie (artikel 8), andere vergoedingen en verzekeringen (artikel 11), de verlenging en beëindiging van de IBO (artikel 12) en nadere regels voor de IBO-plus (artikel 13).

Het ontwerp bevat een overgangsregeling (artikel 14). Het te nemen besluit treedt in werking op 1 januari 2026 (artikel 15).

3. Het ontwerp vindt in beginsel rechtsgrond in artikel 5, § 2, van het decreet van 7 mei 2004 ‘tot oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap ‘Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding’’, waarin de Vlaamse Regering wordt gemachtigd om nadere regels uit te vaardigen over de taken, vermeld in paragraaf 1/1.¹

4. Het ontworpen artikel 111, derde en vierde lid, van het te wijzigen besluit heeft betrekking op de verwerking van persoonsgegevens van de IBO-cursist, respectievelijk de IBO-werkgever door de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (hierna: VDAB).

Krachtens artikel 22 van de Grondwet geldt voor elke verwerking van persoonsgegevens en, meer in het algemeen, voor elke inmenging in het recht op het privéleven, dat het formeel legaliteitsbeginsel dient te worden nageleefd. Doordat artikel 22 van de Grondwet aan de bevoegde wetgever de bevoegdheid voorbehoudt om vast te stellen in welke gevallen en onder welke voorwaarden afbreuk kan worden gedaan aan het recht op eerbiediging van het privéleven, waarborgt het aan elke burger dat geen enkele inmenging in dat recht kan plaatsvinden dan krachtens regels die zijn aangenomen door een democratisch verkozen beraadslagende vergadering. Een delegatie aan een andere macht is evenwel niet in strijd met het

¹ Artikel 5, § 1/1, eerste lid, 3°, b), van hetzelfde decreet bepaalt dat de VDAB in het kader van de competentieontwikkeling met het oog op de levenslange en duurzame inschakeling op de arbeidsmarkt instaat voor “het verschaffen, organiseren en bevorderen van beroepsopleidingen en de bijhorende begeleiding aan werkzoekenden en werknemers door, onder meer, het verzorgen van sollicitatietraining, van beroepsspecifieke opleiding, van persoonsgerichte vorming in opleidingscentra en/of op de werkvloer”.

wettelijkheidsbeginsel voor zover de machtiging voldoende nauwkeurig is omschreven en betrekking heeft op de tenuitvoerlegging van maatregelen waarvan de “essentiële elementen” voorafgaandelijk door de wetgever vastgesteld zijn.² Bijgevolg moeten de “essentiële elementen” van de verwerking van persoonsgegevens in het decreet zelf worden vastgelegd. In dat verband is de afdeling Wetgeving van oordeel dat ongeacht de aard van de betrokken aangelegenheid, de volgende elementen in beginsel “essentiële elementen” uitmaken: 1°) de categorie van verwerkte gegevens; 2°) de categorie van betrokken personen; 3°) de met de verwerking nagestreefde doelstelling; 4°) de categorie van personen die toegang hebben tot de verwerkte gegevens; en 5°) de maximumtermijn voor het bewaren van de gegevens.³

In zoverre het ontwerp betrekking heeft op de verwerking van persoonsgegevens van de IBO-cursist, biedt het in de aanhef vermelde artikel 4/1 van het decreet van 7 mei 2004, dat de verwerking regelt van persoonsgegevens van “werkzoekenden en iedere persoon op beroepsactieve leeftijd”, in zekere mate een regeling van de voormelde essentiële elementen, althans wat betreft de categorieën van verwerkte gegevens,⁴ van betrokken personen en de met de verwerking nagestreefde doelstelling. Wie toegang heeft tot de gegevens blijft echter in het midden, evenals de bewaringstermijn. Bovendien regelt deze bepaling, noch op het eerste gezicht een andere, de essentiële elementen van de verwerking van persoonsgegevens van de IBO-werkgever, zodat een voldoende decretale basis voor deze regeling alleszins ontbreekt. Artikel 4/1 van het decreet van 7 mei 2004 zou bij de eerste gelegenheid moeten worden aangevuld met een afdoende regeling van alle essentiële elementen van de verwerking van persoonsgegevens die uit de taken van de VDAB voortvloeit.⁵

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

5.1. De aanhef van het ontwerp moet worden aangepast aan wat hiervoor werd opgemerkt over de rechtsgrond ervan. Dat betekent dat de verwijzingen naar de artikelen 4/1 en 5, § 1/1, 3°, van het decreet van 7 mei 2004 kunnen worden weggelaten, nu daarin geen machtigingen aan de Vlaamse Regering worden verleend. Aangezien in het ontwerp geen gevallen worden bepaald waarin de VDAB een vergoeding kan vragen, moet bovendien evenmin een beroep worden gedaan op artikel 5, § 4, van hetzelfde decreet.

² Vaste rechtspraak van het Grondwettelijk Hof: zie inzonderheid GwH 18 maart 2010, nr. 29/2010, B.16.1; GwH 20 februari 2020, nr. 27/2020, B.17.

³ Adv.RvS 68.936/AV van 7 april 2021 over een voorontwerp dat heeft geleid tot de wet van 14 augustus 2021 ‘betreffende de maatregelen van bestuurlijke politie tijdens een epidemische noodsituatie’, *Parl.St.* Kamer 2020-21, nr. 55-1951/1, 119, opmerking 101. Zie ook GwH 10 maart 2022, nr. 33/2022, B.13.1; GwH 22 september 2022, nr. 110/2022, B.11.2; GwH 16 februari 2023, nr. 26/2023, B.74.1; GwH 17 mei 2023, nr. 75/2023, B.55.2.1.

⁴ Al kan worden betwijfeld of bijvoorbeeld de verwerking van de gegevens “over de arbeidsovereenkomst na een uitgevoerde IBO” of “over het inkomen van de IBO-cursist” kan worden ingepast in één van de in artikel 4/1 van het decreet van 7 mei 2004 vermelde categorieën.

⁵ De Raad van State wijst in dat verband op het voorontwerp van decreet ‘tot wijziging van diverse bepalingen, wat betreft de gegevensverwerking in de beleidsvelden werk, competenties en sociale economie’ dat aan de Raad van State voor advies werd voorgelegd (78.506/16) en waarin onder andere het decreet van 7 mei 2004 wordt gewijzigd.

5.2. Er moet niet worden verwezen naar het wetgevingstechnisch en taaladvies, dat een louter intern, niet-verplicht advies is. De verwijzing naar die vormvereiste moet dus worden weggelaten.

Artikel 1

6. Het ontworpen artikel 65/1, tweede lid, van het te wijzigen besluit voorziet in de uitsluiting, voor een duur van acht weken, van de mogelijkheid voor de werkgever om opleidingen, stages of goedkeuringen aan te vragen als de VDAB een melding krijgt dat de werkgever een wettelijke of contractuele verplichting niet is nagekomen. Bevraagd over de evenredigheid van die maatregel, stelde de gemachtigde de volgende wijzigingen voor:

“Er [zullen] in het besluit bijkomende voorwaarden worden opgenomen in artikel 65/1. Deze voorwaarden zullen uitgebreid beschreven worden in de nota VR.

Wanneer er een melding binnenkomt, zal VDAB eerst oordelen of het gaat om een geloofwaardige melding. Indien het gaat om een geloofwaardige melding, dan pas zal de periode van maximaal acht weken tijdelijke uitsluiting beginnen. Van zodra het onderzoek is afgerond en er een conclusie kan getrokken worden, zal ofwel de tijdelijke uitsluiting opgeheven worden of zal dit overgaan in een definitieve (drie jaar) uitsluiting. Indien het onderzoek korter dan acht weken duurt, zal de tijdelijke uitsluiting dus ook geen acht weken duren.”

In het licht van de grondwettelijke beginselen van gelijkheid en niet-discriminatie dringt een dergelijke herziening van de maatregel zich op.

De gemachtigde bevestigde dat in de nota aan de Vlaamse Regering verduidelijkt zal worden dat de werkgever over het hoorrecht beschikt in het kader van het onderzoek.

Artikel 2

7.1. In het ontworpen artikel 90, 3°, van het te wijzigen besluit moet respectievelijk worden verwezen naar “het Nederlandse taalgebied” en “het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad” in plaats van “het Vlaamse Gewest” en “het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest”.

7.2. Gevraagd wat moet worden begrepen onder de “algemene voorwaarden van de VDAB” die de IBO-werkgever krachtens dezelfde bepaling moet ondertekenen, antwoordde de gemachtigde dat het gaat om de voorwaarden bepaald op grond van artikel 47/1, § 1, tweede lid, van het te wijzigen besluit. Het strekt tot aanbeveling om dit te verduidelijken in de tekst van het ontwerp.

8. Op de vraag waarom de inkomensvervangende tegemoetkoming voor personen met een handicap niet wordt vermeld onder de definitie van “vervangingsinkomen” in het ontworpen artikel 90, 6°, van het te wijzigen besluit, antwoordde de gemachtigde:

“Wij aanzien een inkomensvervangende tegemoetkoming voor personen met een handicap (IVT) niet als een vervangingsinkomen, maar als een aanvulling. Vandaar dat deze tegemoetkoming niet onder de definitie van ‘vervangingsinkomen’ valt.”

Zoals de benaming van de tegemoetkoming aangeeft en gelet op de aard ervan, kan er niet worden aangenomen dat de IVT geen vervangingsinkomen vormt.⁶ De opsomming in de ontworpen bepaling roept bijgevolg vragen op in het licht van de grondwettelijke beginselen van gelijkheid en niet-discriminatie. De IBO-premie zal door de uitsluiting van bepaalde inkomens uit de definitie immers hoger uitvallen voor sommige categorieën van personen dan voor andere, rekening houdend met het ontworpen artikel 98, § 1, van het te wijzigen besluit (artikel 8 van het ontwerp). Dat heeft eveneens gevolgen voor de IBO-werkgever. Het ontwerp moet in dat licht aan een bijkomend onderzoek worden onderworpen.

Artikel 3

9. Het ontworpen artikel 91 van het te wijzigen besluit stelt dat “[e]r (...) geen competentieversterkende acties in functie van de IBO [kunnen] plaatsvinden op de werkvloer van de IBO-werkgever vóór de IBO-overeenkomst ondertekend is door alle partijen”. In de nota aan de Vlaamse Regering staat, enigszins anders, dat de IBO-overeenkomst minstens één werkdag voor de startdatum van de IBO ondertekend moet zijn. De gemachtigde verklaarde dat die bepaling nog verduidelijkt zal worden.

Artikel 4

10.1. In het ontworpen artikel 93, eerste lid, 1°, van het te wijzigen besluit moet worden verwezen naar “het Nederlandse taalgebied” en “het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad” in plaats van “het Vlaamse Gewest” en “het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest”.

10.2. Dezelfde bepaling verwijst naar de “vestigingsplaats” die is ingeschreven in de Kruispuntbank van Ondernemingen. De gemachtigde bevestigde dat, ter wille van de coherentie met artikel III.16 van het Wetboek van economisch recht, hier en elders in het ontwerp in plaats daarvan zal worden verwezen naar de “vestigingseenheid”.

10.3. De derde en vierde zin van het ontworpen artikel 93, eerste lid, 1°, van het te wijzigen besluit hebben betrekking op de uitvoering van de IBO, veeleer dan op voorwaarden die de IBO-werkgever voorafgaand kan vervullen. Ze worden dus het best elders opgenomen. Hetzelfde geldt voor de ontworpen punten 4°, 12° en 13°. Eventueel kunnen die bepalingen ook worden geherformuleerd als een engagement waartoe de IBO-werkgever zich verbindt.

⁶ Zie artikel 2, § 1, eerste lid, van de wet van 27 februari 1987 ‘betreffende de tegemoetkomingen aan personen met een handicap’, dat luidt als volgt: “De inkomensvervangende tegemoetkoming wordt toegekend aan de persoon met een handicap die ten minste 18 jaar is en op het ogenblik van het indienen van de aanvraag minder dan 65 jaar is, van wie is vastgesteld dat zijn lichamelijke of psychische toestand zijn verdienvermogen heeft verminderd tot een derde of minder van wat een gezonde persoon door het uitoefenen van een beroep op de algemene arbeidsmarkt kan verdienen.”

Artikel 5

11. De gemachtigde bevestigde dat het logischer zou zijn om de tweede zin van het ontworpen artikel 94, tweede lid, van het te wijzigen besluit te integreren in het ontworpen artikel 96, dat betrekking heeft op het opleidingsplan.⁷

Artikel 6

12. De gemachtigde bevestigde dat in het ontworpen artikel 95, tweede lid, van het te wijzigen besluit moet worden opgenomen dat de IBO-overeenkomst genummerd is. Het ontworpen artikel 96, 2°, verwijst immers naar het contractnummer.

Artikel 8

13. De gemachtigde bevestigde dat in het ontworpen artikel 98, § 1, zesde lid, van het te wijzigen besluit, ter wille van de duidelijkheid, moet worden geschreven dat de IBO-werkgever de IBO-premie “betaalt” in plaats van “verwerkt”. Dezelfde opmerking geldt voor de ontworpen artikelen 100, § 1, derde lid, en 111/0/0/4, §§ 1, vijfde lid, en 3, van het te wijzigen besluit (respectievelijk de artikelen 11 en 13 van het ontwerp).⁸

14. Het ontworpen artikel 98, § 2, tweede lid, bepaalt dat de IBO-premie “kan” wijzigen als het vervangingsinkomen van de IBO-cursist wijzigt. Het derde lid legt op dat voor het bepalen van het bedrag “rekening wordt gehouden” met twee elementen, namelijk dat het initiële bedrag van de premie wordt bepaald bij de start van de IBO en dat de premie voor de volgende maanden wordt berekend op basis van de evolutie van het bedrag van het vervangingsinkomen van de cursist. Het verdient aanbeveling beide leden te integreren en zodanig te formuleren dat er over de methode voor het bepalen van de IBO-premie geen twijfel kan bestaan.

Artikel 11

15. Het ontworpen artikel 101, tweede lid, van het te wijzigen besluit legt een verzekering op aan de IBO-werkgevers voor de dekking van “hun burgerlijke aansprakelijkheid en voor hun buitencontractuele aansprakelijkheid, vermeld in boek 6 van het Burgerlijk Wetboek”. De vraag rijst welke dekking de stellers van het ontwerp op het oog hebben wanneer zij verwijzen naar de “burgerlijke aansprakelijkheid”, die dan te onderscheiden zou zijn van de in boek 6 van het

⁷ In dat geval kan de tweede zin van het ontworpen artikel 110/0/0/2, tweede lid, a), van het te wijzigen besluit, betreffende de IBO-plus, overigens worden weggelaten. Het ontworpen artikel 96 is krachtens het ontworpen artikel 110/0/0/7 immers van toepassing op de IBO-plus.

⁸ En in voorkomend geval voor het ontworpen artikel 93, eerste lid, 4°, van het te wijzigen besluit (artikel 4 van het ontwerp) (zie opmerking 10.3).

Burgerlijk Wetboek geregelde “buitencontractuele aansprakelijkheid”. Dat moet worden opgehelderd.

16.1. De gemachtigde bevestigde dat de “opvolging” in het ontworpen artikel 102 de “evaluatie” betreft die wordt vermeld in de ontworpen artikelen 92, 6°, en 93, 8°, van het te wijzigen besluit (artikelen 3 en 4 van het ontwerp). Er wordt duidelijkheidshalve het best voor eenzelfde begrip gekozen.

16.2. Gevraagd hoe de niet-medewerking aan de opvolging gehandhaafd zal worden, antwoordde de gemachtigde dat de VDAB zal remediëren en dat het niet meewerken aanleiding kan geven “tot een afsprakenkader, waarschuwing, IBO stopzetten en/of eventueel een uitsluiting”. Hetzelfde zal volgens de gemachtigde mogelijk zijn in geval van niet-toelating van de VDAB en de partnerorganisaties om aanwezig te zijn op de werkvloer, waarin wordt voorzien in het ontworpen artikel 103 van het te wijzigen besluit (artikel 12 van het ontwerp).

Erop gewezen dat thans niet wordt voorzien in de mogelijkheid om een afsprakenkader op te leggen, terwijl dat een invloed kan hebben op de rechten en plichten van de betrokkenen, stelde de gemachtigde voor om daartoe een bepaling op te nemen. Met het oog op de rechtszekerheid is dat raadzaam.

Artikel 12

17. De gemachtigde bevestigde dat de mogelijkheid tot samentelling van de duurtijden van verschillende IBO's bij een medische problematiek in het ontworpen artikel 105, §§ 2, derde lid, en 3, derde lid, van het te wijzigen besluit enkel relevant is met het oog op de toepassing van het ontworpen artikel 107. Dat wordt het best verduidelijkt in de tekst.

18. Gevraagd wat begrepen moet worden onder “alle vergoedingen” in het ontworpen artikel 106, eerste lid, van het te wijzigen besluit, bevestigde de gemachtigde dat het enkel gaat om de IBO-premies (niet om de verplaatsingsvergoedingen) en dat dit verduidelijkt zal worden in de tekst. Onder “het loon dat de IBO-werkgever verschuldigd is” moet, aldus opnieuw de gemachtigde, begrepen worden het brutoloon na aanwerving zoals bedoeld in artikel 98, § 1, tweede lid. Ook dat wordt met het oog op de rechtszekerheid het best verduidelijkt in de tekst.

“[D]e IBO-premie zoals die gekend is”, als vermeld in het ontworpen artikel 106, tweede lid, is volgens de gemachtigde de IBO-premie zoals die gold op de dag waarop de IBO beëindigd werd. Vermits het mogelijk is dat er nooit een arbeidsovereenkomst aangevat wordt, stelde de gemachtigde daarnaast voor om in het ontworpen artikel 106, derde lid, te spreken over het “verschuldigd fictief loon” in plaats van het “resterende” gedeelte van het loon. Het verdient aanbeveling beide elementen in de tekst op te helderen.

19. Het ontworpen artikel 107, eerste lid, van het te wijzigen besluit bepaalt dat de werkgevers er zich toe verbinden met de cursisten vanaf de eerste dag na de uitvoering van de IBO een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde duur te sluiten. Luidens het tweede lid geldt een

afwijking voor werkgevers die aantonen dat een arbeidsovereenkomst voor bepaalde duur overeenstemt met het gangbare aanwervingsbeleid.

In het licht daarvan denkt de Raad van State dat het mogelijk beter met de bedoelingen van de stellers overeenstemt om in de eerste zin van het derde lid te schrijven dat de arbeidsovereenkomst “pas kan worden opgezegd na een periode die minstens gelijk is aan de duur van de IBO”, veeleer dan dat de cursist een overeenkomst krijgt “voor een duur die minstens gelijk is aan de duur van de IBO”.

20.1. Het ontworpen artikel 111, eerste lid, van het te wijzigen besluit parafraseert slechts artikel 4/1, eerste lid, van het decreet van 7 mei 2004 en kan bijgevolg worden weggelaten.

20.2. De gemachtigde bevestigde dat onder “inkomen” in het ontworpen artikel 111, derde lid,⁹ 9°, enkel gegevens inzake het vervangingsinkomen dat de IBO-cursist ontvangt bedoeld worden. Dat moet worden verduidelijkt in de tekst.

20.3. Het is overbodig om in het ontworpen artikel 111, vijfde lid,¹⁰ te bepalen dat de gegevens in de voorgaande leden worden verwerkt “conform de regelgeving over de bescherming van natuurlijke personen bij de verwerking van, persoonsgegevens”, aangezien dit rechtstreeks voortvloeit uit de algemene verordening gegevensverwerking.¹¹

Artikel 13

21.1. In het ontworpen artikel 111/0/0/1, a), van het te wijzigen besluit wordt verwezen naar “de niet-werkende werkzoekende met een arbeidsbeperking of een indicatie van een arbeidsbeperking”. Artikel 5, § 1, 1°/1, van het decreet van 7 mei 2004 bevat echter enkel een definitie van het begrip “persoon met een arbeidsbeperking”. Gevraagd wat bedoeld wordt met personen met “een indicatie van een arbeidsbeperking” antwoordde de gemachtigde dat het gaat om personen zoals bedoeld in artikel 3 van het besluit van de Vlaamse Regering van 18 juli 2008 ‘betreffende de professionele integratie van personen met een arbeidshandicap’. Het strekt tot aanbeveling om dat te verduidelijken in de tekst.

21.2. In het ontworpen artikel 111/0/0/1, b), van het te wijzigen besluit wordt verwezen naar “personen ten laste van het RIZIV”. Er moet worden verduidelijkt welke personen daarmee precies bedoeld worden.

21.3. Vanuit het oogpunt van de grondwettelijke beginselen van gelijkheid en niet-discriminatie en rekening houdende met de doelstelling om resocialisatie te bevorderen, is het raadzaam om de in het ontworpen artikel 111/0/0/1, c), van het te wijzigen besluit bedoelde

⁹ Dat het tweede lid wordt.

¹⁰ Dat het vierde lid wordt.

¹¹ Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 ‘betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming)’.

doelgroep uit te breiden tot personen tijdens een periode van hun voorlopige of voorwaardelijke invrijheidstelling. De gemachtigde stemde daarmee in.

22. De nota aan de Vlaamse Regering suggereert dat het de bedoeling is dat de eventuele lagere minimale duur van de IBO-plus, zoals bedoeld in het ontworpen artikel 111/0/0/3 van het te wijzigen besluit, behouden kan worden bij een daaropvolgende IBO. Als dat het geval is, moet dat uitdrukkelijk in de tekst worden bepaald.

23. Het ontworpen artikel 111/0/0/4, § 2, eerste lid, van het te wijzigen besluit bepaalt dat “[h]et vervangingsinkomen om de IBO-plus-premie te berekenen, kan wijzigen als het inkomen van de IBO-cursist wijzigt”. Daar lijkt echter in werkelijkheid het omgekeerde te worden bedoeld, zoals in het ontworpen artikel 98, § 2, tweede lid (artikel 8 van het ontwerp). Voor het overige is ook in dit geval rekening te houden met wat werd uiteengezet in opmerking 14.

Slotopmerking

24. In verschillende bepalingen van het ontwerp worden verplichtingen hernomen die uit federale regels voortvloeien. Het gaat met name om:

- de Dimona-registratie, bedoeld in het ontworpen artikel 93, eerste lid, 13°, van het te wijzigen besluit (artikel 4): zie het koninklijk besluit van 5 november 2002 ‘tot invoering van een onmiddellijke aangifte van tewerkstelling, met toepassing van artikel 38 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels’;
- de inhouding van bedrijfsvoorheffing, bedoeld in de ontworpen artikelen 98, § 1, tweede lid, en 111/0/0/4, § 1, tweede lid (artikelen 8 en 13): zie het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992;
- de afsluiting door de werkgever van een arbeidsongevallenverzekering, bedoeld in het ontworpen artikel 101, eerste lid (artikel 11): zie de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971;
- de betaling na aanwerving via arbeidsovereenkomst van minstens het loon van een geschoolde werknemer dat van toepassing is in het betrokken paritair comité, bedoeld in het ontworpen artikel 107, derde lid (artikel 12): zie per hypothese de betreffende collectieve arbeidsovereenkomsten.

Het komt de Vlaamse Regering niet toe om het toepassingsgebied van regelingen die tot de bevoegdheid van de federale overheid behoren te wijzigen, te herhalen, te bevestigen of te verduidelijken. In zoverre het de bedoeling is om het voldoen aan een federale verplichting te beschouwen als een na te leven voorwaarde of een engagement in het kader van de IBO, kan naar dergelijke verplichtingen verwezen worden mits vermelding van de bepalingen uit de federale regelgeving waaruit ze voortvloeien (“overeenkomstig...”).

In zoverre de stellers van het ontwerp het veeleer wenselijk achten om de partijen die betrokken zijn bij de IBO te wijzen op de toepasselijkheid van bepaalde federale regelingen, kan er in worden voorzien dat de partijen hieraan worden herinnerd via een vermelding die zij verplicht moeten opnemen in hun overeenkomst en die geen normatieve, maar een louter informatieve waarde heeft.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Greet VERBERCKMOES

Wouter PAS